

Uống Nước Nhớ Nguồn

Những bận rộn vất vả của những ngày cuối năm không làm chúng tôi thay đổi ý định cùng đi chúc Tết quý thầy cô nhân dịp Xuân Đinh Hợi. Sáng sớm ngày 25 tháng Chạp năm Bính Tuất, chúng tôi hẹn nhau tới nhà Tăng Minh. Mùa Xuân như hiện diện nơi Kim Thoa với chiếc áo vàng nhẹ nhàng, duyên dáng. Tăng Minh dáng cao khoẻ, mình “dây” với quần jean áo sơ-mi caro vàng xanh trông thật trẻ trung, còn tôi với chiếc áo sơ-mi ngắn tay màu đỏ rực, mong sẽ mang lại niềm vui và may mắn đến cho mọi người...

Ngồi ở quán café, chúng tôi vừa nắn nót viết thiệp chúc tết, vừa nhâm nhi ly café sữa nóng. Tiếng nhạc Xuân vang vang, tâm hồn cảm thấy vui lạ lùng, dạt dào tình bạn bè chiến hữu biết bao! Ngày xưa, dù học chung trường, ngồi chung lớp mà mỗi đứa đều có những ước mơ, hoài bão khác nhau. Nay mỗi đứa một nơi “xa lắc xa lơ”, nghề nghiệp khác nhau nhưng lại cùng suy nghĩ, cùng chung tay đóng góp công sức xây dựng một đại gia đình “Nguyễn Du”, để có những hoạt động thiết thực, thực tế hơn, góp phần đền đáp công ơn thầy cô đã dạy dỗ, giáo huấn cho chúng ta được thành đạt như ngày hôm nay. Vừa viết thiệp, vừa suy nghĩ miên man, thời gian trôi từ từ, mới đó mà đã gần 30 năm, thoáng chốc như điều thuốc chưa kịp hút đã cháy đến ngón tay. Chúng tôi lên xe đến tư gia của Kim Loan. Loan rất chu đáo, tuy không tháp tùng cùng chúng tôi nhưng Loan đã tự tay mua sắm, chuẩn bị những món quà thật trang trọng đầy tình nghĩa, sẵn

sàng để chúng tôi lên đường.

Trạm dừng chân đầu tiên của chúng tôi là nhà Thầy Đinh Hữu Quyển ở quận Tân Phú (quận Tân Bình nay được tách ra thành hai quận: Tân Bình và Tân Phú). Xe đậu ngay trước nhà thầy mà còn phải đi hỏi mấy bà hàng xóm, đến khi thầy bước ra cửa rào, Kim Thoa mới reo lên “A ! nhà thầy đây mà...”. Ngôi nhà diện tích khá rộng, có tường rào bao quanh, được chia làm nhiều phòng, rộng nhất có lẽ là phòng khách, nơi tiếp chúng tôi. Với giọng Huế ngọt ngào nhỏ nhẹ, thầy tâm sự, vẫn theo dõi những hoạt động của Hội và hứa sẽ viết bài cho “Thoáng Hương Xưa”. Tôi nhắc lại vài kỷ niệm khi thầy còn làm giám thị, thầy thường quát tháo trợn mắt làm chúng tôi teo cả... người, thế là cả thầy lẫn trò cùng cười ôm bụng. Nhờ cháu thầy làm phó nhóm, chúng tôi được một tấm hình rất đẹp trước khi tiếp tục cuộc hành trình.

Thầy Nguyễn Mậu Thu, Giáo Viên chủ nhiệm lớp chúng tôi hai năm liền, 10C3 và

11C3 (1978), ở quận Tân Bình. Vừa nhìn tìm số nhà, tôi vừa mừng tượng hình ảnh thầy của gần 30 năm trước. Chúng tôi rất nể phục và yêu quý thầy. Nhớ lại vào năm chúng tôi học lớp 11, tôi và Quang Huân quyết định vẽ chân dung của thầy thật lớn vào góc trái tờ báo tường với chủ đề “ÔN THẦY” nhân ngày “Hiến chương nhà giáo Việt nam”, tờ báo ấy đã đoạt giải nhất hay nhì gì đó... Tôi vui mừng khi thấy thầy đứng ngay quầy điện thoại chờ chúng tôi, vì biết mấy đứa học trò đang lần mò kiếm nhà thầy. Tay bắt mặt mừng, sau bao năm xa cách. Ngày xưa thầy dạy môn Vật Lý, tôi còn nhớ thầy thường đọc bài cho chép mỗi cả tay, thầy cứ đi tới đi lui, vừa đọc vừa nhìn ra... một cỗi xa xăm nào đó, đến khi dứt bài thì cũng phải hết 4, 5 trang vở. Thế mà bây giờ thầy cố gắng nói lớn nhưng chúng tôi cũng khó hiểu hết nội dung. Tôi nắm lấy bàn tay trái của thầy, bàn tay không còn tuân theo sự điều khiển của thầy nữa. Theo Kim Thoa và Tăng Minh nhận xét, năm nay thấy thầy khoẻ và nói chuyện được nhiều hơn năm trước, làm tôi mừng thầm. Thầy lấy cuốn đặc san “Ngày Hội Ngộ”, lúc nào cũng để ngay phòng khách, thầy nói đã đọc hết, “các em viết rất hay”, làm chúng tôi “nở mũi” hãnh diện. Tăng Minh nhắc lại chuyện khi xưa dám giả chữ ký giám thị để xin thầy cho bạn gái ra ngoài “tán dóc”. Thầy nhớ lại cười ra tiếng... Chuyện xưa kể lại không bao giờ dứt. Bước ra xe, tôi nói thầm: Tạm biệt thầy, chúc thầy mau hồi phục sức khoẻ.

Con đường đến nhà thầy Đỗ Hữu Nghĩa ở Cư xá Đồng Tiến đã quá quen thuộc với tôi.

Đỗ Hữu Duy (con trai lớn của thầy Nghĩa) và tôi, thời gian khi hai đứa chưa lập gia đình, chơi rất thân với nhau. Tôi còn nhớ khi ba tôi mất, Duy tới viếng có nói với tôi một câu mãi tới bây giờ mỗi khi nghĩ lại tôi vẫn còn xúc động: “Ba Điền cũng là ba Duy”. Nhà thầy Nghĩa nằm trong khu cư xá rất yên tĩnh, trên ban-công lầu một là cả một rừng hoa Lan làm cho không khí mát dịu hẳn, theo gió nhẹ thoang thoang hương thơm. Bước vào phòng khách, nổi bật là hai kỷ niệm chương, một là của trường Võ Trường Toản và một của Hội Cựu HSND, được treo ngay ngắn trên tường. Thầy trò hàn huyên tâm sự, thầy nói: “Thầy rất vui khi Hội Cựu HSND giữ được truyền thống này, truyền thống uống nước nhớ nguồn của dân tộc Việt Nam. Thầy rất tâm đắc với cuốn đặc san đầu tay của hội và tin rằng với đội ngũ giáo sư và cựu học sinh ngày càng đông đảo thì “Thoáng Hương Xưa” nhất định sẽ thành công hơn”. Cám ơn thầy đã cho chúng tôi niềm tự tin, niềm hy vọng. Chúc thầy luôn giữ vững phong độ của nhà vô địch giải quần vợt lão tướng quận Mười.

Chiếc xe chậm chạp trên đường phố đông đúc chật chội của những ngày cuối năm, đưa chúng tôi tới nhà cô Vũ Thị Thái Tảo. Cô cũng ở quận Mười, và là giáo viên duy nhất còn dạy ở trường Nguyễn Du suốt 30 năm qua. Cô chính là cầu nối giữa Hội Cựu HSND và Ban Giám Hiệu hiện thời. Nhờ cô mà chương trình tặng học bổng cho học sinh giỏi, chăm chỉ, có hoàn cảnh khó khăn tính đến nay đã thành công tốt đẹp, tạo được ấn tượng tốt trong đội ngũ giáo viên, hội phụ huynh học sinh và Ban Giám Hiệu nhà trường. Rất tiếc cô Tảo vắng nhà, chúng tôi đành gửi lời chúc tết và quà đến chồng của cô.

Xe lăn bánh đến nhà cô Nguyễn Thị Ngọc Nữ, cựu Hiệu Trưởng trường Nguyễn Du, cũng là vị hiệu trưởng mở rộng vòng tay đón tiếp những cựu học sinh với tình cảm thật trân trọng, người đã tạo nên nền móng cho Hội thực hiện những đóng góp hữu ích cho học sinh và giáo viên của trường. Chúng tôi được chồng cô Nữ tiếp đón thân mật với những lời chúc tết đầy tình cảm thân

thương.

Ngôi nhà của thầy Nguyễn Văn Vịnh nằm sâu trong một khu chợ nhỏ, gần ga xe lửa Hòa Hưng cũ, nay là ga Sài Gòn. Góc ngách như vậy nhưng Kim Thoa cứ bon bon đi, quen như con đường đến trường học. Tôi cầm máy ảnh theo sau, Tăng Minh khệ nệ ôm gói quà luồn lách qua đám đông trong chợ. Nhà thầy nhỏ gọn, thầy ân cần bắt tay và hỏi thăm từng đứa. Vẫn giọng nói trầm bổng, cuốn hút như ngày nào, thầy đề cập đến cuốn Đặc San “Ngày Hội Ngộ”, và rất tâm đắc. Điều này chứng tỏ tác dụng của cuốn đặc san này ảnh hưởng phần nào đến đời sống tinh thần của thầy trò Nguyễn Du trong đời sống xô bồ hiện tại. Tôi cảm động với tinh thần lạc quan của thầy, mặc dù dấu ấn của những năm tháng vất vả, khó khăn vẫn phảng phất trong những câu chuyện thầy kể. Thầy “khoe” với chúng tôi thầy có vé mời dự buổi trình diễn hoành tráng của nhiều nghệ sĩ ở Việt Nam và hải ngoại với vở tuồng “Kim Vân Kiều” được công diễn trong dịp Tết Đinh Hợi này. À thì ra thầy vẫn còn “mê”... Thuý Kiều lắm!

“Kiều càng sắc xảo mặn mà
So về tài sắc lại là phần hơn...
Mai cốt cách, tuyết tinh thần
Mỗi người một vẻ, mười phân vẹn mười”

Nói chuyện văn thơ với thầy Vịnh có lẽ không bao giờ cạn được, nhưng vì mặt trời đã đứng bóng, bụng réo rất cồn cào, chúng tôi đành xin phép thầy nói lời tạm biệt. Thầy tiễn chúng tôi ra tận cửa, bắt ghi lại họ tên từng đứa một, rõ ràng.

Vì thuận đường nên chúng tôi để bụng đói tới nhà thầy Ngô Văn Cảo. Thầy đang ở Bến Tre, hôm sau mới lên thành phố, nhưng chúng tôi được con cả của thầy là cậu ấm Ngô Bảo Thư tiếp đón nồng hậu, cho uống trà Thái... nguyên (bụng cồn cào mà uống trà vô thì phải biết!). Kim Thoa nhanh nhẹn gọi điện thoại về Bến Tre chúc Tết thầy và mời thầy tham dự buổi họp mặt tất niên của Hội Cựu HSND.

Sẵn dịp gặp Bảo Thư, chúng tôi mời “cậu

ấm” đi ăn trưa. Ghé quán Nam Phố trên đường Nam Kỳ Khởi Nghĩa. Khi cả bọn đã ngồi vào bàn, hỏi người phục vụ thì mới biết hết cơm phần, làm cụt hứng. Cả bọn lại lên xe tới quán Long Huy trên đường Cách Mạng Tháng Tám, gần ngã tư Xô Viết Nghệ Tĩnh. Tăng Minh khoái ăn bánh xèo, kêu hai cái ăn chưa đã, “quát” thêm hai cái nữa. Kim Thoa chỉ thích ăn phần rìa bánh, quán với cái và rau thơm, chấm với nước mắm chua cay thật tuyệt. Tôi kêu món tôm sú bọc cốm non chiên giòn, chấm với nước sốt chua ngọt, “cậu ấm” gọi đậu hũ non chiên sả ớt nhắm với Heineken. Sau khi đã nạp đủ “năng lượng”, chia tay với Bảo Thư, chúng tôi tiếp tục lên đường.

Xe luồn lách qua những con phố đông nghẹt, đưa chúng tôi đến nhà thầy Nguyễn Văn Ba. Thầy tiếp chúng tôi trong ngôi nhà nhỏ nằm ở quận Ba, cũng với phong thái từ tốn chậm chậm, giọng nói của thầy không còn sang sảng như những năm còn đứng lớp, nhưng vẫn đầy nhiệt huyết, tuy đã ở tuổi về hưu, thể hiện trong việc tự nguyện chăm sóc cho phòng Thí nghiệm Vật Lý của trường. Hằng ngày thầy đều đặn đạp xe đi về trên những con đường đông nghẹt, đầy bụi khói, từ nhà đến trường. Thầy kể có lần bị xe honda va quệt té xuống đường, phải tự đứng dậy và cố gắng đạp xe về nhà. Kỷ niệm bao giờ cũng là chuyện để nói, Tăng Minh kể có lần bạn Xuân Thi cắm lộn điện làm cháy một chiếc máy do tự thầy chế tạo, lúc đó thầy rất buồn nhưng vẫn cố gắng cho qua để giảng tiếp bài.

Từ quận Ba chúng tôi đi đến quận Nhất, nhà cô Trần Kim Anh, là nơi dừng chân gặp gỡ cuối cùng hôm ấy. Dù tóc cô có thay đổi, nhưng nụ cười vẫn thế, thật tươi và dịu dàng, cô đón chúng tôi với tất cả tấm lòng bao dung, ân cần. Kim Thoa gặp cô như cá gặp nước, nói thật nhiều, có những chuyện, thú thật nghe đó nhưng tôi mà biết... chết liền. Khi biết hình sẽ được đăng lên ND website, cô tươi cười nói "Từ từ để cô chào tụi nó cái đã..."

Sau đó chúng tôi đến nhà thầy Nguyễn Đức Trung và thầy Trương Tiểu Oanh. Nhưng cả hai thầy đều vắng nhà, đành hẹn lần sau vậy.

Về lại nhà Tăng Minh thì đã "tà tà bóng ngả về Tây...". Chúng tôi tạm biệt nhau bằng những nụ cười, không cần nói nhiều nhưng chúng tôi hiểu trong lòng mỗi người rất vui. Niềm vui đã tìm lại được những tình cảm tưởng chừng như đã vùi sâu trong dĩ vãng, đúng là sức mạnh tìm lại cội nguồn trong mỗi chúng ta, những cựu học sinh Nguyễn Du nay đã có dịp bùng lên và mong rằng ngọn lửa này sẽ cháy mãi hôm nay và cho cả mai sau.

XUÂN ĐÌNH HỢI, 2007
ĐÌNH GIA ĐIỀN

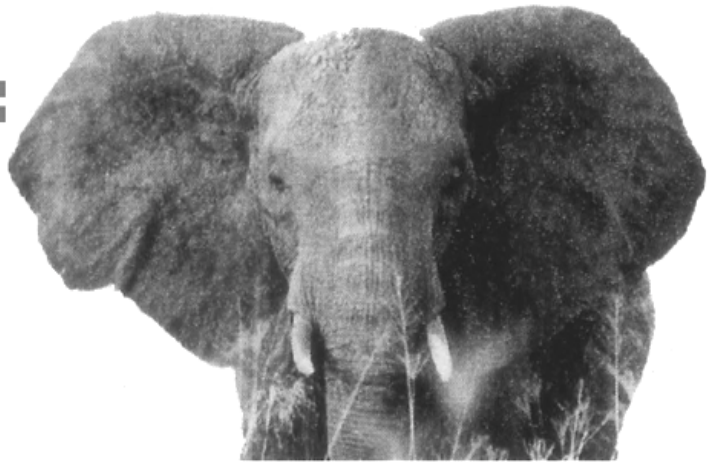
ELEPHANT SERVICES

WE DO CARE

Income Tax

Bookkeeping

Payroll

(714) 891-9071 Bus
(714) 260-5990 Cell
(714) 901-1012 Fax

14082 Magnolia St.#211-A
Westminster, CA 92683
Email:Elephantcare@yahoo.com